

Ninatark

Sel aastal tuli kevad teisiti. See tähendab, et ootamatul ajal—aprilli lõpus—oli vaheaeg, suvi jõudis kätte juba mais ning kool... Kool see lõppeb alles siis, kui juuni esimene kolmandik läbi.

Meil on olnud ÜLIKIIRESTI kadunud kooliaasta. Saime igaiüks aasta vanemaks, kool tähistas 30. sünnipäeva ning Eesti Vabariik 100. tähtpäeva. Kõike seda jäävad meenutama Tarkuse alleele 1. ja 9. klassi õpilaste istutatud tammed. Viis aastat tagasi kooli sünnipäeval panid vilistlased tõrud mulda, nüüd oli meil alles viis pisikest, ent visa puud, mis loodetavasti kenasti jõudu koguvad ja meile kõigile hoogu juurde annavad.

Ilusat suve!

Pildid kevadnäituselt, avatud õppe päeval, EV 100 aktuselt

Meie läheme

„Meie, me pole enam väikesed!”

Jälle lähevad üheksandikud. Selleaastane lend on mitmes mõttes eriline, näiteks on nad viimased õpilased, kellest 1. klassi astudes sai inglise keele süvaõppe ja loodusklass. Nad on seltskond, kellest pole võimalik olnud mööda vaadata, kelle ees pole võimalik olnud kõrvu sulgeda, keda lihtsalt ei saanud vältida. Nad on valju hääle, sirge selja ning kavala muigega kamp. Üheksandikud meenutavad kooliaega ja jagavad nõuandeid neile, kes jäävad...

Seitsmendas klassis hakkas minul õpetaja Timpmanniga füüsika. Ma pole kunagi reaalinetes hea olnud, aga kontrolltöö oli paaris ning saime selle „4“. Ma ei mäleta täpselt, mis juhtus, aga õpetaja Timpmann hakkas mind süüdistama selles, et olin tema märkmikus oma hinde viieks võltsinud. Järgnes draama: Timpmann kutsus õpetaja Sumbergi ning küsis temalt: „On see minu kirjutatud viis? Ei ole ju. Vaata, mina teen saba üle, aga see on saba alla.“ Lõpuks tuli välja, et õpetaja oli ikkagi ise eksinud. Ja üldse... Kes võltsiks oma nelja viieks?

Eelmisel kooliaastal unustasin üheks inglise keele sõnade tööks õppida. Vahetunniga neid pähe ei saanud ning töö kirjutamisel jäin hätta. Juhuslikult olin oma telefoni lauale unustanud, ma haarasin selle, logisin Quizlet'i ja kirjutasin mõned sõnad maha. Telefon oli mul jalgade peal ning see kukkus suure pauguga põrandale. Ma küll vahele jäänud, aga piinlik oli küll.

Gregor lõi raadiosõlmes kogemata kääridega seinas olevat elektrijuhet, sai särakat ning käärid lendasid käest. Järgmisel hetkel oli direktor kohal, sest aulas polnud elektrit.

Kirjanduse tunnis olime õpetaja arvuti juures ja üks klassikaaslane proovis leida õpetaja salasõna. Üks, mida ta pakkus oli „Jakobkert400“. Sel hetkel kõndis tema kõrvale õp Riini sarnane klassikaaslane, jäi seisma, pani käed risti rinnale. Kui esimesena mainitu teda märkas, ehmatas ta nii ära, et kargas arvutist pool meetrit eemale.

Kord lasime Nataliga Timpmanni klassi kapis olles telefonist valjuhäälselt kõlada laulul „Šokolaadist jännes“.

Me viskasime 5. klassis mataklassi kondoomi ja õp Õnne andis selle klassijuhataja Signele. Signe pani terve klassi koridori ritta ja küsis, kelle oma see on. Mu klassiõde küsis, kas see on maitseainepak. Mul on meeles, et algklassides hakkasid paljud nutma, kui tuletõrjealarm tööle hakkas, kuid nüüd on see pigem lohutus.

Meie läheme

Füüsikaklassis oli remont ning seetõttu toimusid tunnid keemiaklassis. Tunni alguses lõhkus Timpmann laua ära ja süüdistas selles meid.

Olin just käsitöösse hiljaks jäämas, seega jooksin kiiruga klassi. Mingil põhjusel kopperdasin ja kihutasin vastu klassi ukse juures olevat kapi ust.

Meil oli algamas proovieksam. Minul oli samal päeval sünnipäev ja tahtsin selle puhul jagada kommi. Mu klass hakkas mulle enne seda sünnipäevaks laulma, ilma et keegi oleks juhendanud või sundinud. See jättis mulle kustumatu positiivse mälestuse.

13. aprillil, kui üheksandikud viisid läbi 1.-3. klassi avatud õppe päeva, sain ka mina väikestele tunde anda. Siamaani tulevad õpilased, kes mu tundides käisid, mind kallistama.

9.b klassil oli esimene tund keemia. Kõik valmistusid füüsikatöök. Klass küsis teistelt õpilastelt füsa kontrolltööst pilte ning keemiaõps kuulis, et klass spikerdab. Keemiaõpetaja läks Timpsule kitule. Timps sai teada ja klassi sisenedes korjas telod Timpmanni kurikuulsasse ämbrisse. Tööde peale kirjutas allkirjad ning laudad käskis puhtaks teha.

Kui Lembi oli klassijuhataja, kulus iga matemaatikatunni algusest pool tundi pahandamise peale isegi siis, kui klassis olid ka a-klassi õpilased.

Kui Timps tundi hilineb ja me ootame ukse taga, küsib ta saabudes, miks me klassis pole ja miks vihikud lahti pole.

Ükskord oli sööklas tee, mis maitses nagu kummikommid. Peale söögivahetundi läksime klassi ning üks klassivend pani keset eesti keele tundi roopi.

Käisime klassiga Saaremaal ja läksime teisel päeval Panga pangale. Ben, Dan ja Roomet sättisid end kohe lähedal asuvalle külakiigele, Roomet ühel ja Dan ning Ben teisel pool. Nagu tavaliselt Beni ja Roometi osalusega sündmustes, sattus Roomet eluohtlikku olukorda, kiik oli üle völli minemas ja Roomet sellelt alla kukkumas.

Õp Ruus uuris ühes eesti keele tunnis meilt, mis on meie lemmikmagustoidud. Õpilane Steve vastas südamerahuga: „Lehmakook.“

Mängisime miniväljakul jalgpalli. Dan lõi palli suure hooga läbi värava, nii et üks parklas olev auto sai pihta. Kohale jooksid õpetajad Kuusik ja Pääsukene. Kuigi autol polnud ühtki kriimu, väitsid nad, et auto tuleb kinni maksta. Ben ütles seepeale, et pole midagi, küllap auto läheb mahakandmisele.

Kodunduses öeldi, et seljanka jaoks on vaja hapukurki, ent Robin ilmus kohale värske kurgiga.

Dan viskas Elvas matkapäeval olles Hannesele konna kaela peale ning Hannes karjus: „Madu! Madu!“

Jõulunäidendis oli tore osaleda, eriti, 9. klassis, sest meremeeste osa mõtlesime ise välja.

Üks tööõpetuse õpetaja lasi meil pärast ukse lõhkumist kaks tundi järjest puitu saagida.

Kui Timps lubab teha tunnika tunni LÕPUS, siis seda ei juhtu.

Soovitan kogu aeg väga palju õppida, sest enne katseid ja eksameid on selline tunne, et ei oska mitte midagi. Aga samas ärge üle ka õppige, muidu võib just liiga suur stress tekkida.

Ära kardage oma arvamust välja öelda!

Ära mõtle üle, aga anna endast alati parim!

Pildid: Kristiina Järve, Kristiina Ernits

Kuula, ma räägin!

Jah, olid ühiskatsed

Juba kolmandat korda selgitasid Tartu gümnaasiumid ühiskatsetel välja tulevased gümnasistid. See tähendab, et märtsikuuks on üheksandikud õppinud, õppinud, õppinud, et ühe päeva ja ühe tööga näidata oma tõelist sisu. Üheksandik jagas ühiskatsete muljeid, tundeid, soovitusi.

Sain šoki, elu sees ei kordaks seda! Ei ole kasu sellest tulevikus, sest niikuinii guugeldame ja loeme valesid #EIKANNATA, #MAIVIITSI.

Ma arvasin, et joonlauast, pliiatsist ja pastakast piisab, aga tegelt on vaja süüa ka kaasa võtta.

#Don't study, ärge muretsege, elu läheb niikuinii omadega põhja, nautige parem sõpradega koosolemist.

Elu on raske

Pärast ühiskatseid läksin koju ja nutsin paar tundi.

Uuesti ei teeks. Närve pole enam alles, kadusid, kui uksest sisse läksin. Tekstist aru ei saanud, küsisin õpetajalt abi, ta ainult vaatas mind. Ühesõnaga valige juba enne kutsekool.

Olin rahulik, sest teadsin, et saan läbi ning hoidsin positiivset enesetunnet. Õpi ainetes, kus nõrk oled.

Mõtle enne tööd positiivselt, sest kuhugi ikka ju saab.

Ära muretse, sa ei jõua niikuinii kõike valmis. Ja jube raske on ka.

Uskuge endasse ja olge enesekindlad! Õppige võõrsõnu ja laiendage silmaringi.

Kogu ühiskatsete teema on kohutavalt ülepaistatud. Õpetajad ajavad õpilasi miskipärast enne katseid väga närviliseks. Tegelikult pole see üldse nii hirmus ja ajapiirangut eriti kartma ei peaks.

Võtke asja rahulikult, ärge kartke ega mõelge negatiivselt, kõik läheb plaanipäraselt, nagu soovite.

Pildid: Kristiina Järve, Kristiina Ernits

Loovalt loovtöödest

Eelviimasel klassil ehk kaheksandikel said kaitstud loovtööd, milleta põhikooli lõpetamine pole võimalik. Sel aastal kaitstud loovtööde hulgas olid koerakuut, laud, trumm, kassi ronimispuu, riiul, kooli makett, erinevad hoidised, fotoraat, reisiraamat, uurimistöo koolikiusamisest, ujumisvõistlus, maadlustund, sõbra-päeva laat, enda küpsetatud leib ja nii edasi—kõik, mis looval mõtlejal pähe on tulnud. Igaihel on oma unikaalne kogemus, ent sõnum on sama – tee, mida armastad!

Nõuanded järgmistele tegijatele:

- * planeeri aega praktilise töö ja kirjaliku töö tegemisele ning pea enda koostatud ajakavast kinni;
- * võta kogu protsessi rahulikult, sest kui oled valinud teema, mis Sind huvitab, on töö tegemine põnev;
- * tee praktilise töö tegemise ajal märkmeid, nii sujub kirjaliku töö kirjutamine paremini;
- * sea endale kindlad eesmärgid, siis saad aru, mida ja milleks teed;
- * vali juhendaja, kellega on hea koostööd teha.

8. klass andis ka teada, kui palju aega töö tegemisele kulus. Mõnel juhul võttis kogu protsess kevadest sügiseni ning lisaks veel kirjaliku töö vormistamine, kuid samas oli ka neid, kes piirdusid 7-10 tunniga. Olgu öeldud, et loovtöö võiks juhendi järgi aega võtta ~15 tundi. Keskmiselt hinnati töö hulgaks 18 tundi, kuid leidis ka õpilane, kes hindas vaid kirjaliku töö koostamise ajaks 28 tundi.

Kõige meeldivam osa loovtööst oli oodatult praktiline töö, millele järgnes võimalus ise valikuid teha ning uusi oskusi omandada. Oli õpilasi, kelle arvates kogu protsess oli meeldiv, kuid samas leidis ka õpilane, kes ei leidnud antud ülesandes midagi positiivset.

Negatiivsena toodi välja kaitsmisprotsessi ning kirjaliku osa koostamist, üks õpilane leidis, et kõige eba-meeldivam osa oli praktilise ülesande täitmine. Seega tuleb oma valik targalt teha!

Loovtöö koostamises õppisid aga kõik kaheksandikud, enim toodi välja ajaplaneerimise oskuse arenemist ning praktilise tööga saadud oskusi-teadmisi. Samas nimetati ka koostöö-, suhtlus- ja esinemisoskuste parnemist. Ka palju meelehärmi valmistanud kirjaliku töö koostamine sai selgemaks. Üks õpilane sai sel-

geks paralleelklassi õpilaste nimed :D

Üldiselt said kaheksandikud tööga kenasti hakkama, kuid leidsid, et juhendaja näpunäited ning ühistest reeglitest kinnipidamine aitaksid tööprotsessi paremaks muuta.

Pildid: Kristiina Järve, Kristel Kruuse, Laura Terandi

Mänguaeg

Postimehe mälumäng lõpetas järjekordse hooaja ning sel aastal oli parim 9.b klassi võistkond koosseisus Hannes Pahu, Sander Mägi, Dan-Ronald Loka, Ben-Bättryck Kurg ja Roomet Tann.

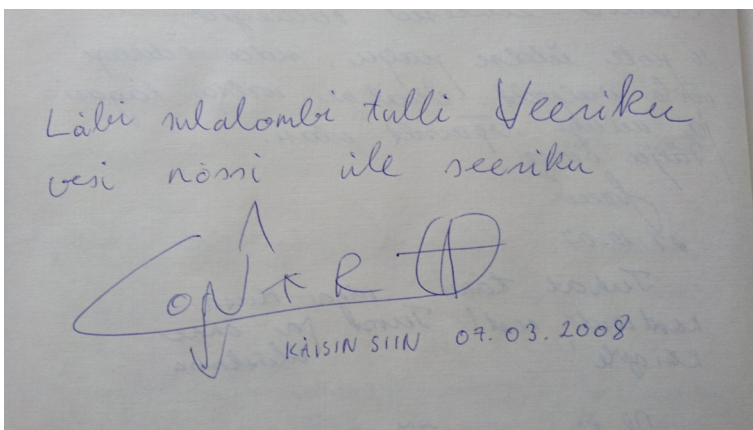
Tegu on selle klassi jaoks juba traditsioonilise võiduga, sest esikoht on nende päralt olnud aegade algusest saati. Küllap meeskonnaliikmed ise teavad, kelle panus oli kõige väärtuslikum, kuid tunnustame neid kõiki järjekindluse eest!

II kohaga lõpetasid sel aastal palju väljaspool kooli mälumängudel osalenud 9.a klassi õpilased Andra

Aadusoo, Karoli Luige, Kädi Lubi, Natali Marie Ernits ja Henri Tõevere ning III koha 5.b klassi õpilased Marii-Eliise Ats, Liisbet Vahtrik, Jan-Erik Kärner, Siret Pent, Annabel Rohtla, Meribel Rohtla ja Grete Tõnismäe. Postimehe mälumängus osalesid ka 4.a, 4.b, 5.a, 5.c, 6.b, 6.c ja 8.b võistkonnad ja ühtekokku pani klassi esindusvõistkonnas teadmisi proovile 45 õpilast.

Postimehe mälumäng jätkub järgmisel õppeaastal, kutsume üles osalema kõiki, kes ilmaelust huvitatud ja silmaringi laiendamist oluliseks peavad!

Aeg mängida sõnadega

Teisipäeval, 17. aprillil külastas eesti kuulus luuletaja ja kirjanik Contra (Margus Konnula) Tartu Veeriku Kooli.

Tema kirjanikunimi Contra tähendab ladina keeles vastu. Äsja Soomest tulnud Contra esines 6.–9.klassi õpilastele, rääkides oma riietest, luuletustest ja raamatutest. Ta esitas läti-, võru- ja keskeestikeelseid luuletusi. Veeriku kooli õpilased võtsid ta hea meelega vastu. Iga kord, kui ta luuletuse lõpetas, õpilased plaksutasid ja vilistasid täiest jõust. Osa oma luuletustest esitas Contra hoopis lauldes. Ta on kirjutanud üle 6000 luuletuse, pikim luuletus on 900 rida pikk ning üht luuletust on tõlgitud 8 erineval moel. „Olen kirjutanud palju lühikesi luuletusi ning ei saa ka mainimata jätta, et mulle meeldib kirjutada neid rohkem kui pikemaid luuletusi,“ ütles luuletaja oma loomingut kommenteerides

Pärast tema väga toredate esitust lubas ta lastel endalt küsimusi küsida. Saime teada, et tal on kolm lemmiklooma: lammas, kass ja koer. Veel saime teada, et tema kõige tuntum luuletus on „Imelised atleedid“ ja lemmikauto on roheline Škoda [mõnedel andmetel kollane, aga see vist pole oluline, sest tegelikult Contrat autod ei hu-

vita]. Meie meelest oli üks naljakamaid luuletusi „Odavise“. See oli nii naljakas, et terve aula naeris. Tema üks raamatutest „Kõik on kõige targemad“ asub hetkel Inglismaal raamatute näitusel.

Pärast esinemist jagas ta huvilistele autogramme ja müüs raamatuid. Minu arvates oli ta lähedaim külaline sellel õppeaastal.

Tekst: 6.b klassi õpilaste ajakirjandustekstide paaristöödest. Kasutatud on Semilla, Lisette, Marcuse, Rolandi, Gregori, Kristjani ja Raido tekste.

Pildid Tartu Veeriku Kooli külalisraamatust, kus Contra külaskäike märgivad just need read.